

بزرگ‌ترین بر زبان وب نام‌ش

خانه‌ها و آپارتمان‌های خالی و لوکس برای اسکان مردم نیست

خسرو معتمد

روزنامه‌نگار و مورخ

می‌فرمود: آنقدر مسکن خالی وجود دارد که نیاز به مسکن سازی نیست. چند روز پیش نیز باز مزده داد که گذشت آن دوران که در دل بیابان‌ها مسکن می‌ساختند و فاجعه می‌آفریدند! دو سه روز پیش معاون ایمن‌دژ امور مسکن وساختمان آقای مظاهریان در پنجمین کنفرانس ملی پژوهش‌های کاربردی در مهندسی عمران حرف ایشان را پس زده و گفته: «در حال حاضر ۲ میلیون و ۶۰۰ هزار خانه خالی و ۲ میلیون و ۱۰۰ هزار خانه دوم وجود دارد.» او گفته است این خانه‌ها لوکس بوده و قدرت خریدی برای‌شان وجود ندارد. هزارهزار میلیارد تومان سوداگری در خانه‌های لوکس به سنگ خورده است. بله، خود من این خانه‌ها را دیده‌ام. بهای هر متر حدود ۱۰ تا ۲۵ میلیون تومان است و مردم از خرید آن عاجزند. صاحبان آن ادعا می‌دارند اشتباه کرده‌اند ولی خوشحالند که پولشان صرف ساختمان شده‌است. در فروردین ۱۳۹۶ وزیر راه و شهرسازی ارزش این منازل لوکس را ۲۵۰ میلیارد تومان بر آورد کرده بود که اکنون با دلار ۴هزار و ۲۸۰ تومانی ارزش آنها به هزار هزار میلیارد تومان رسیده‌است.

آقای مظاهریان که این سخنان را که من سال‌هاست در مطبوعات می‌نویسم گفته، نمی‌تواند دلیل بیابورد که چرا ثروتمندان این کشور خانه‌های لوکس می‌ساختند و می‌سازند؟ علت این است که پول ایران روز به روز و سال به سال ضعیف‌تر و بی‌اعتبارتر می‌شود و چون جمعیت ایران در حال افزایش است و نیاز به مسکن بیشتر می‌شود، افراد مال‌اندیش، چند سسال پیش، روی به خانه‌سازی و آپارتمان‌سازی آوردند و چون الحمدلله عده افراد تازه‌به‌دوران رسیده و وانت‌خوار و نوکیسه در ایران هم در حال تزاید است، به سوسه و معماران و آرشیتکت‌های جوان سفارش ساختن خانه‌های به قول خودشان لاکچری را دادند، زیرا با تداپسیر و برنامه‌ریزی‌های آینده‌نگرانه امثال این جناب وزیر، آینده خانه‌ها و آپارتمان‌های لاکچری در ایران تأمین است و این روزنامه‌ی زیادی پیدا شده‌اند که پولی را که روزی روزی بی‌اعتبار می‌شود، تبدیل به دلار و یورو و سکه طلا می‌کنند در حالی که تا یکی دو سال پیش آپارتمان‌های لاکچری ویلاهای طوفانی می‌ساختند. موضوع خانه‌سازی و آپارتمان‌سازی در بافت‌های فرسوده شهری نیز فرسوده باطل و مهمل این وزارت‌خانه است زیرا مردمی که خانه‌های کهنه و فرسوده قدیمی دارند نمی‌آیند خانه‌های خود را به وزارت راه و شهرسازی بفروشند. در تهران چندهزار بساز بفروش و صدها پتگاه معاملاتی هستند که دنبال ساخت مشارکتی یا صاحبان این بافت‌های فرسوده هستند. خانه‌ها و ساختمان‌های آپارتمان‌کهنه را از آنها به عنوان سهم مشارکت دریافت داشته با سرمایه خود مجموعه آپارتمانی ۱۶ یا ۳۴ واحدی می‌سازند و حتی در مدتی که مجموعه جدید در حال احداث است برای احداث یک یا صاحبان این مناسب می‌سازند. رضایتی از اوته می‌کنند. پس از پایان ساختمان آپارتمان‌ها با نصف تقسیم کرده، طرفین راضی و خوشحال دنبال کار خود می‌روند. به این ترتیب با سخنان آقای مظاهریان معاون مسکن و ساختمان وزارت راه و شهرسازی درستی گفته‌های امثال من که خانه‌های خالی شمال شهر تهران مشکلی از خانوارهای فاقد مسکن ایرانی حل نمی‌کند به اثبات رسید. من به هر کجای ایران سفر می‌کنم محض کنجکاو می‌آم آنجا که به رفا هومونظاتم احترام می‌گذارم، سری به شهرک‌های یادشگاه و مراکز دولتی، اگر بالفرض در فرشته، فرم‌خانه و شهرک پردیس و شهرک پرند سری بزنند. این شهرک‌ها عالی و مطلوب نیست ولی چندصدهزار انسان ایرانی اجاره‌نشین صاحب خانه شده‌اند. وزیر راه و شهرسازی که آقای رئیس‌جمهور خیلی به دانش ایشان اعتقاد دارند رئیس جمهوری را هم تحت تأثیر قرار داده و ایشان هم اظهارات آقای آخوندی را تأیید می‌کنند.

اول اینکه چرا در دل بیابان خانه‌سازی کرده‌اند؟ پاسخ: از اینجا تا روستن هیچ زمین آزادی وجود ندارد یا متعلق به نیروهای مسلح است یا دانشگاه‌ها و مراکز دولتی، اگر بالفرض در فرشته، فرم‌خانه و کامرانیه بود که نصور علی نور بود. دوم چرا از پول عده‌ای در مردم در بانک‌ها پرداشته صرف ساختن خانه برای عده‌ای دیگر کرده‌اند؟ فرضیه بانک همین است. حاج محمدحسین امین‌العرب در سال ۱۳۹۲ قق به ناصرالدین‌شاه نوشت: تأسیس بانک برای این است که پول‌های کوچک مردم را جمع کرده کارهای بزرگ مانند احداث راه‌آهن و کارخانه و شهر و آبادی با آن انجام دهند. تازه این پول‌ها که حیف و میل نمی‌شود، سالانه چندهزار میلیارد تومان به بانک مسکن و سایر بانک‌ها باز گرداند می‌شود. مسکن مهر طرح بسیار مفیدی بود که ۱۲ میلیون نفر را صاحب‌خانه کرد. نهضت ساختمانی را در ایران رونق داد، باعث اشتغال شد و پایا بند به وصیت امام راحل ادامه یابد. راستی از مسکن اجتماعی آقای مهندس آخوندی چه خبر؟ ۵/۵سال گذشته است. یک مسکن مهر می‌زنم. اجتماعی را که ساخته‌اند نشان دهید.

روزنامه جوان | شماره ۵۲۷۹ | یکشنبه ۱۷ دی ۱۳۹۶ | ۱۹ ربیع‌الثانی ۱۴۳۹ | اذان ظهر: ۱۲:۱۱ | غروب آفتاب: ۱۷:۰۷ | مغرب: ۱۷:۲۸ | نیمه‌شب: ۲۴:۰۶ | اذان صبح فردا: ۵:۴۵ | طلوع آفتاب فردا: ۷:۱۵

حکمت

<div><div> </div><div>روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران</div></div>
صاحب امتیاز: پیام‌آوران نشر روز
مدیرعامل و مدیر مسئول: عبدالله گنجی
سر‌مدیر: غلام‌رضا صادقیان
آدرس: تهران، خیابان شهید مطهری
تقاطع میرزای شیرازی، پلاک ۲۸۴
سازمان آگهی‌ها: ۸۸۴۹۸۴۷۳
روابط عمومی: ۸۸۴۹۸۴۴۸، نامبر: ۶-۸۸۴۵۶۳۴۴
توزیع: شرکت نشر گستر امروز ۷۷-۷۶-۸۸۴۹۸۴۷۵
چاپ تهران: چاپخانه روزنامه جوان
www.javanonline.ir
<p> روزنامه جوان شماره ۵۲۷۹ یکشنبه ۱۷ دی ۱۳۹۶ ۱۹ ربیع‌الثانی ۱۴۳۹ اذان ظهر: ۱۲:۱۱ غروب آفتاب: ۱۷:۰۷ مغرب: ۱۷:۲۸ نیمه‌شب: ۲۴:۰۶ اذان صبح فردا: ۵:۴۵ طلوع آفتاب فردا: ۷:۱۵</p>

پیگیری سرنوشت سریال تاریخی با موضوع بصیرت و فتنه در راهروهای سیمافilm

مردان نخيله از جنس ناميرا

محمدصادق عابدینی

بعد از چند سال خاک خوردن طرح تولید سریال «مردان نخيله» شنیده می‌شود این سریال قرار است بالاخره در مسیر تولید قرار گیرد؛ سریالی که قرار است فیلمنامه آن بر اساس متن یکی از زمان‌های فارسی چند سال اخیر تولید شود. در سال ۸۸ زمانی به قلم صادق کریمیار، منتشر شد که مورد توجه اهالی مطالعه قرار گرفت، زمانی که مقام معظم رهبری نیز بر آن قریظی نگاشتند و نقل قولی از ایشان به این مضمون منتشر شد که «هر کسی می‌خواهد فتنه اخیر را بشناسد، این کتاب را بخواند.» شرایط سیاسی و اجتماعی سال ۸۸، باعث می‌شود تا نگاه‌ها به سمت کتاب نامیرا معطوف شود؛ کتابی که دستس به دست می‌چرخد و با فواصل کوتاه تجدید چاپ می‌شد. بعد از آن نیز صحبت از ساخت سریالی بر اساس این رمان موفق به میان آمده سریالی که سرنوشت ساخت آن چند سالی است درگیر راهروهای سیما فیلم شده است.

چرا نامیرا ساخته نشد؟

سال گذشته صادق کریمیار در صفحه اجتماعی‌اش نوشت: هنوز یک سؤال هم در ذهنم بی‌پاسخ مانده است که چرا صداوسیما با وجود فرمایش‌های رهبری در برهه‌ا کتاب «نامیرا» و سا وجود پیگیری‌های مستمر بنده، هنوز ساخت آن سریال را به بنده نداده‌اند. اینها در مقابل نامیرا مقاومت می‌کنند. روز گذشته «جوان» برای یکسری موضوع ساختن سریال «امیرا» که با نام «مردان نخيله» قرار است تولید شود با کریمیار تماس گرفت. وی که تمایلی به مصاحبه نداشت، صرفا به گفتن این جمله بسنده کرد که من کاری از دستم بر می‌آمد انجام داده‌ام، باید از صداوسیما پرسید که چه کار می‌خواهد بکند و قصدی برای تولید سریال دارد یا خیر؟ گویا این سؤالی است که در صداوسیما هم جواب درستی به آن داده نشده است.

مردان نخيله درباره چیست؟

صادق کریمیار ابتدا می‌خواست خودش کار ساخت

فیلم سینمایی «ففس» به کارگردانی نرگس آبیار در مرکز

فیلم کالیفرنیا که به نمایش فیلم‌های ارائه شده به بخش انسکار خارجی زبان اختصاص دارد، نمایش داده می‌شود. نرگس آبیار، کارگردان فیلم «ففس» سی و سومین حضور بین‌المللی این فیلم را با برنامه نمایش فیلم «جهت ملاحظه شما» در مرکز فیلم رافائل میل

«بصیرت» به عنوان کلید واژه‌های اساسی وارد ادبیات سیاسی جامعه ایرانی شد. موضوع نامیرا نیز دقیقاً بر همین محور می‌چرخید. حجت‌الاسلام رحیم‌زاده، مدیر وقت گروه درباره ساخت سریال «مردان نخيله» می‌گوید: مردان نخيله بازخوانی نقش‌خواص و عوام در کوفه آن دوران فرصتی فراهم می‌کند تا ببینیم هر کدام از ما در کدام قسمت از تاریخ گذشته قرار گرفته‌ایم و چگونه می‌توان جلوی تکرار آن اشتباه را گرفت و همچنین سؤالات فراوان دیگری که تلاش شده است در فیلمنامه مردان نخيله به شکلی جذاب و در قالبی داستانی برای مخاطب امروز مطرح و پاسخ داده شود.

در آن روزها ساخت سریال نامیرا می‌توانست به سؤال‌هایی که در اذهان عوامی در مورد فتنه به وجود می‌آید، پاسخ دهد، ولی این کار به سرانجام نرسید. چند سال بعد یعنی در دی‌ماه سال ۹۶ ایران باز هم دچار حوادثی از جنس حوادث سال ۸۸ شده‌است؛ حوادثی که از بعد فرهنگی و هنری پاسخی به آن از جنس «امیرا» داده نشده و هنوز هر جای مردان نخيله و داستان کوفه‌اش برای کسانی که از تاریخ عبرت می‌گیرند، خالی است.

مردان نخيله به مقصد می‌رسند!

مدتی است مرتضی میرباقری، معاون سیما از آغاز ساخت بیش از ۱۰۰ سریال و ساخت مجموعه‌های تلویزیونی سخن می‌گوید. شاهد تحول در ساخت سریال‌های تلویزیونی نیز اخیراً منتشر شده درباره آغاز پروژه تلویزیونی «سلمان فارسی» به کارگردانی داوود میرباقری است. این تغییرات را به معنای ایجاد گشایش در مسیر ساخت سریال «مردان نخيله» است؟ مرتضی می‌گوید: «جوان» می‌تواند فرصتی برای اضافه شدن مرتضی زراقی کریمی، مراحل تحقیق و نگارش فیلمنامه شروع می‌شود. زراقی کریمی به «جوان» می‌گوید: در همان زمان مرحله تحقیق و نگارش فیلمنامه را به پایان بردیم و آن را تحویل سیما فیلم دادیم، اما از آن زمان به بعد خبری از ساخت این‌شده، علت ساخته نشدن سریال هم مشکلات مالی عنوان شد، اما آخرین شنیده «جوان» این است که پروژه تلویزیونی مردان نخيله در سیمافilm دوباره در حال پیگیری است و مرکز امور نمایشی سیما می‌خواهد برای ساخت این سریال دستس به جیب‌شود. خیر خوب، اما کمی دیر هنگام برای ساخت مجموعه‌ای تاریخی – مذهبی که مشخص نیست هنوز قرار

است و… فخرم‌زاده بعد از ساخت سریال «ولایت عشق» در سال ۷۹ دیگر سراغ ساخت مجموعه‌های مذهبی نرفته بود و تولید «مردان نخيله» می‌توانست بازگشت دوباره این فیلمساز را به سریال‌های مذهبی در پی داشته باشد. قرار بر این شد که «مردان نخيله» در ۱۳ قسمت ۴۵ دقیقه‌ای تولید شود.

چرا باید نامیرا ساخته شود؟

نام رمان «نامیرا» با وقایع سال ۸۸ گره خورده است؛ سالی که بعد از آن واژه‌های «فتنه» و

اکران «ففس» در کالیفرنیا

ولی در کالیفرنیا در آمریکا تجربه می‌کند. این رویداد سینمایی گزیده‌ای از فیلم‌های ارائه شده به بخش اسکار خارجی را نمایش می‌دهد که فیلم سینمایی «ففس» نیز جزو فیلم‌هایی است که در این مرکز نمایش می‌دهند.

نمایش فیلم‌ها در مرکز فیلم کالیفرنیا تا ماه آینده ادامه خواهد داشت.

خبر

علی ملاقلی‌پور:

«زنگبار» پروانه ساخت نگرفت

سرمايه‌گذار و... روبرو شد و حتی چندی پیش فیلمنامه «زنگبار» را به شورای پروانه ساخت ارائه دادم که این اثر هم موافقت شورا را اخذ نکرد.

وی افزود: می‌دانم که اعضای شورا اشکال‌هایی را به این فیلمنامه کمدی-اجتماعی گرفت‌اند. موضوع فیلمنامه «زنگبار» نوشته مشترک من و محمدامین نوروزی درباره عدالت اجتماعی، فشارهای اقتصادی، بیکاری مردم حاشیه‌نشین و ضعیف جامعه و رفاه طلبی برخی مدیران است که با لحنی کمدی نوشته بودیم.

ملاقلی‌پور بیان کرد: بعد از شنیدن خبر عدم‌موافقت با این فیلمنامه، قصد اعتراض است. سعی کردم صبر کنم و امیدوارم وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و شورای صدور پروانه ساخت فیلمنامه‌ای را که سه‌ماه، روز و شب روی آن وقت گذاشته‌ایم به راحتی حذف بکند و اهل تدبیر باشد و صدای منتقد حذف نشود.

وی در پایان اظهار کرد: این فیلمنامه پیشتر قرار بود با حضور منصور لشگری قوه‌ی قضائیه و تولید شود، اما با کناره‌گیری و انصراف وی آن را با تهیه‌کننده دیگر پیگیری می‌کنم و امیدوارم «زنگبار» در پله اول متوقف نشود.

نما | حسین کشکدار

حکمت ۲۳۱

عدالت همان رعایت انصاف (و پرداختن

حق مردم) و احسان به معنای نیکی

بیشتر (از حد انصاف) است.

گفت‌وگوی «جوان» با حسین شهمقدری، کارگردان مستند «الف، الف، پاریس»

روایت یک دگردیسی

درباره محکوم فراری فتنه ۸۸

جواد محرمی

مستند «الف الف پاریس» کار تازه حسین شهمقدری ماجرای عضو فراری ستاد موسوی در جریان فتنه سال ۸۸ را روایت می‌کند. شهمقدری پیش از این با ساخت مستند «هیرات آلیبرتا» ی ۱ و ۲، «سی سال سکوت» و همچنین «انقلاب جنسی» نگاه‌ها را به خود جلب کرده بود. او در آخرین مستندی که ساخته بر خلاف آثار قبلی سوزده‌ای سیاسی را انتخاب کرده است. «الف الف پاریس» با همکاری «شبکه ۲» مستند و «مرکز فیلم و نمایش سیسیع» تهیه شده است و مؤسسه «آرمان مدیا» مجری طرح آن است. کارهای دبیشین ششما بیشتر جنبه اجتماعی داشت ولی در مستند «الف الف پاریس» یک سوزه سیاسی و انتخاب کرده‌اید. دلیل انتخاب این سوزه چیست؟

در سفرهایی که با دوستانم برای ساخت مستندهای میراث آلیبرتا به خارج از کشور داشتیم دنبال دانشجویانی می‌گشتم که از کشور خارج شده بودند و در اروپا زندگی می‌کردند و به

طور عادی با حمزه غالی هم آشنا شدیم.

مگر ایشان دانشجو بودند؟

بله، دانشجوی دانشگاه تربیت مدرس بوده‌اند. مادر میراث آلیبرتا به طور عادی با گروهی از دانشجویانی که به‌خاطر مشکلات سیاسی از کشور خارج شده بودند هم آشنا می‌شدیدم، آن زمان وقتی با حمزه غالی آشنا شدم او اصلاً به ما اعتماد نداشت، ضمن اینکه خادم هم حس کردم موضوع او بیشتر به کار یک مستند مستقل می‌آید. چون او مسئول شاخه جوانان و دانشجویی ستاد موسوی در سال ۸۸ بود. معتقد بودم هرقد زمان بیشتری بگذرد برای ساخت مستند درباره او بهتر است. در سفرهای بعدی اعتماد بیشتری میان ما ایجاد شد، هم او نسبت به صداقت ما مطمئنان حاصل کرد و هم ما توانستیم تعهد و وفاداری خودمان را در ساخت مستند به او اثبات کنیم. روایت بودن شخصیت خود این آدم هم به ما کمک کرد.

نگران این نبودید که عملکرد او به عنوان یکی از افرادی که به قانون تمکین نکردند تطهیر شود و همین مسئله باعث شود پیام درستی به مخاطب منتقل نشود؟

او حاضر می‌شود حقایقی را بگوید که خیلی‌ها حاضر به گفتن آن

مردم برای تئاترهای روشنفکری بلیت نمی‌خرند

تئاتر از مردمی بودن فاصله دارد

معصومه طاهری

تئاتر یکی از هنرهای هفت‌گانه مهم و تأثیرگذاری است که با کمک آن می‌توان به انتقال فرهنگ‌ها و عناصر تمدنی پرداخت. درباره تئاتر بسیار گفته و شنیده شده است، اما متأسفانه همچنان هیچ خروجی ملموسی از آن به چشم نمی‌آید، حتی چند وقت پیش مستندی ساخته شد که درباره علل کم‌مخاطب بودن تئاتر در کشور و ضرردهی قطعی این هنر قدیمی سخن می‌گفت که جای تأمل داشت؛ یعنی اینکه تئاتر مردمی نیست و دوست‌دارد، باشیبه روشنفکرزبان‌ی‌ها و بودجه‌هایی که همیشه

برای این هنر گذاشته می‌شود، خود را از پیکره عمومی جامعه جدا کند و خاص باشد، اما حقیقت امر آن است که در دنیا، تئاتر یک ابزار فرهنگی و آموزشی برای مردم محسوب می‌شود تا به وسیله آن عزت و غرور ملی مردمان خود را بالا ببردند و متقابلاً تحقیر دشمن، باعث افزایش اعتماد به نفس و تقویت عرق ملی شوند. مانند نمایشنامه تاریخی «ایرانیان» که هرودت به آن اشاره کرده‌است داستانی درباره جنگ ایرانیان در زمان خشایارشا به سالامیس مقابل دولت کوچک و ضعیف یونان شکست خورد و به عقارت کشیده شد.

جالب است بدانید این نمایشنامه بارها و بارها به اشکال مختلف در کشورهای اروپایی و آمریکایی اجرا شده و همچنان هم به روی صحنه می‌رود و با استقبال زیادی از سوی عموم مردم روبه‌رو بوده است؛ چنانچه قبل از حمله آمریکا به عراق نمایشنامه ایرانیان برای مردم آمریکا با رها روی صحنه رفت و حوضه ضعیف و ناتوان آمریکایی‌ها می‌دانند.